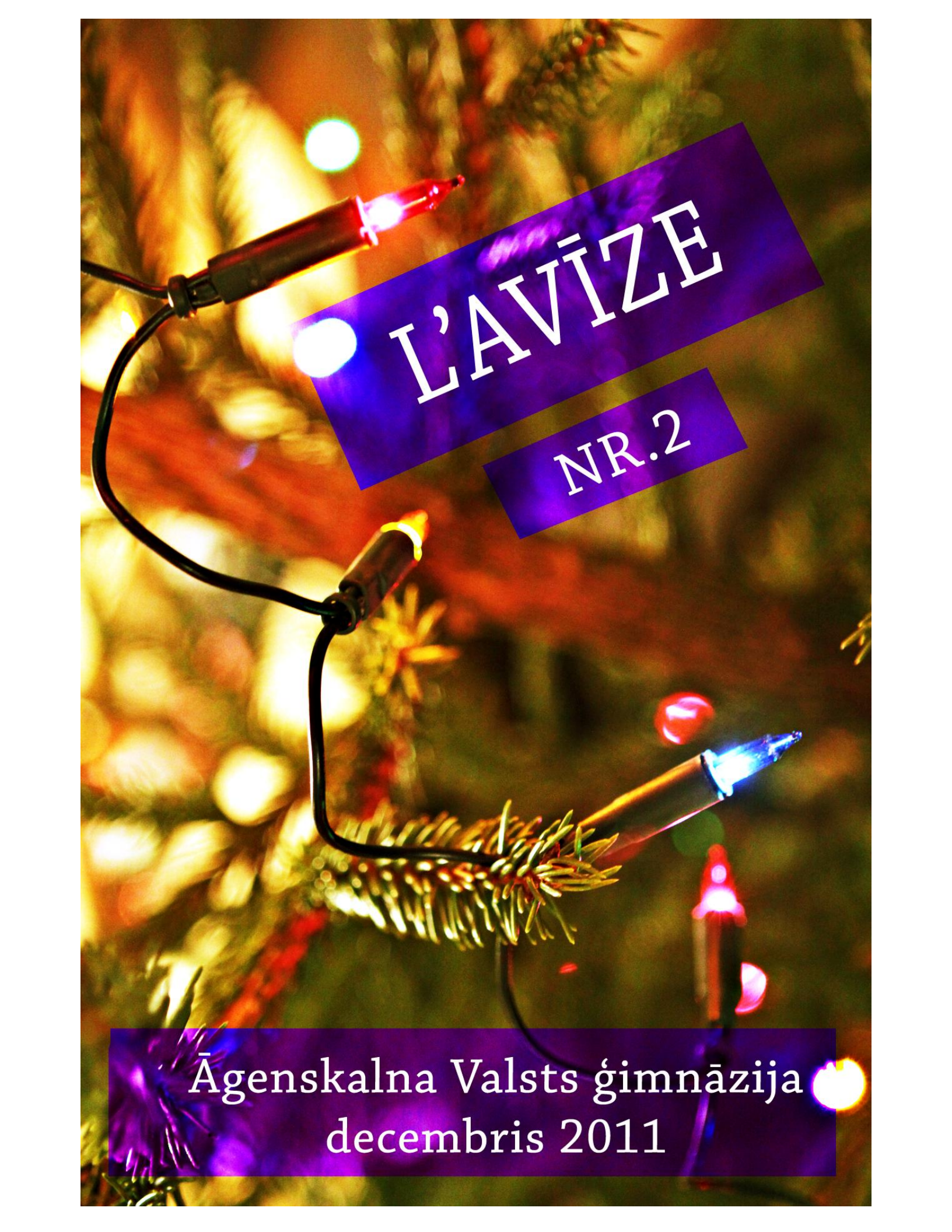

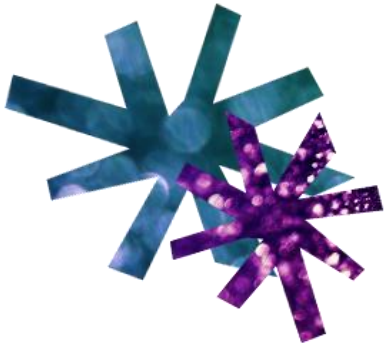
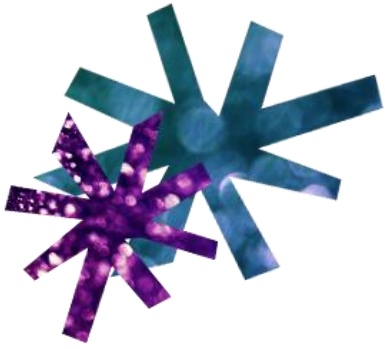

L'AVĪZE

NR.2

Āgenskalna Valsts ģimnāzija
decembris 2011

LABDIEN

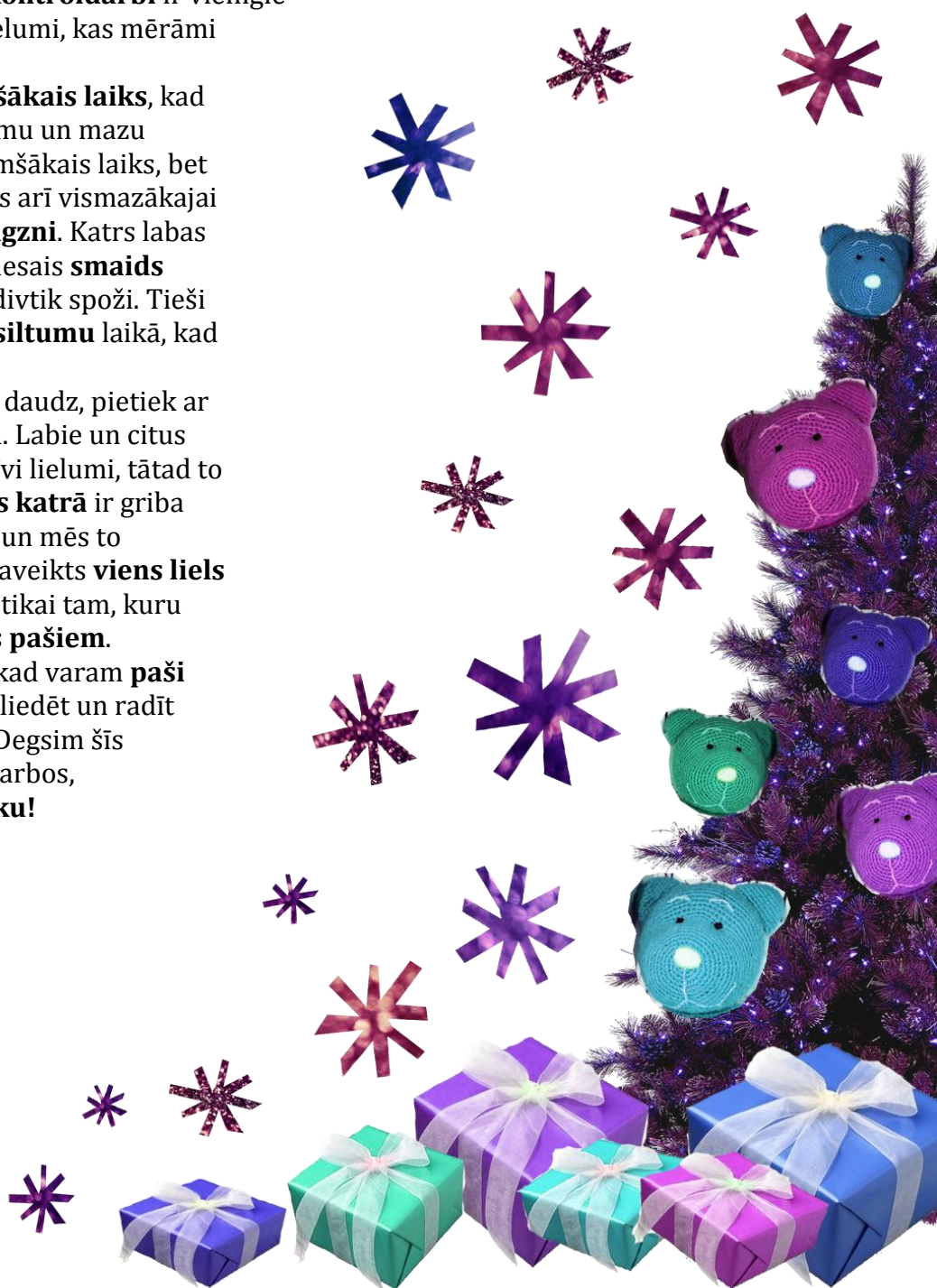
Viens no darbīgākajiem mēnešiem skolēna dzīvē – **decembris**. Bet ne tikai garās konsultāciju stundas un rekordu cienīgos ātrumos tapušie pēdējie **kontroldarbi** ir vienīgie decembri raksturojošie lielumi, kas mērāmi stundās un **atzīmēs**.

Pienācis gada **tumšākais laiks**, kad saules stari kļūst par retumu un mazu **ikdienas brīnumu**. Jā, tumšākais laiks, bet tieši tas atļauj iemirdzēties arī vismazākajai gaismai un kļūt par **zvaigzni**. Katrs labas gribas **darbs** un katrs patiesais **smaids** tumsas laikā izgaismojas divtik spoži. Tieši šī **spozme** dod vislielāko **siltumu** laikā, kad saulīte **mūs** nesilda.

Nemaz jau nevajag daudz, pietiek ar **pašu mazumiņu** un gribu. Labie un citus iepriecinošie darbi ir aditīvi lielumi, tātad to spēks summējas. Ja **mūsos katrā** ir griba šajā laikā paveikt ko **labu** un mēs to **izdarām**, tad kopumā ir paveikts **viens liels darbs**, kas silda **sirdis** ne tikai tam, kuru iepriecinām, bet arī mums **pašiem**.

Šis tiešām ir laiks, kad varam **paši saviem spēkiem** tumsu kļiedēt un radīt **gaismu**, kas nes siltumu. Degsim šīs gaismiņas **sevī** un savos darbos, izgaismosim patiesu **prieku**!

Paula Ozola, 12.5

KATRAM PA BRĪNUMAM

Mēs skrienam. Ik dienu un ik stundu kāds jauns darbs aizņem mūsu sasvītrotajā plānotajā pēdējās atlikušās ailītes, liekot izpildīt vēl kādu ĀVĢ skolēna pienākumu. Tomēr, skrienot arī laikam, mūs ir panācis decembris. Vai pamanījāt, ka, ienākot no rītiem skolas pārejas gaitenī, pie ziņojumu dēļa bija nolikta ar zaļu aplikācijas papīru aplīmēta kaste ar mediju tik ļoti iecienīto uzrakstu – „Sapņi piepildās”? Iespēja labdarībai būt arī skolēnu vidū.

LABDARĪBA – ko šis vārds Tev nozīmē? Vai masveidīga pasākumu atbalstīšana tev palīdz ieraudzīt domu un ideju, ko tiem ir uzdots nest?

Redzi, decembris, tāpat arī viss pārējais gads ir iespēju laiks. Katra diena tev ir jauna iespēja kaut ko izdarīt un mainīt. Runa jau nav par laiku, bet par mūsu katra rīcību. Tomēr es īpaši aicinu Tevi izmantot decembri, laiku, kad pieņemts apstāties, lai paraudzītos uz saviem līdzgaitniekiem, un atcerētos viņu nozīmi Tavā dzīvē, lai vēlreiz pārdomātu mūsu attieksmi pret brīnumiem, to izpausmēm un radītājiem, lai, bez mājasdarbu pildīšanas, beidzamo kontroldarbu rakstīšanas un citādu brīvprātīgi obligāto nodarbjū veikšanas, Tu paskatītos apkārt, un mēģinātu saprast, kas īsti ir tas, ko Tu redzi. Vai Tev tuvie cilvēki ir laimīgi – varbūt kādam nepieciešama Tava palīdzība vai atbalsts grūtā brīdī, varbūt iespēja dalīties priekā un smieklos? Neaizmirsti cilvēkus sev līdzās, ikdienas ritmā nejauši satiktos vai tos, kurus tā arī ne reizi tev nebūs dota iespēja iepazīt. Šis brīnumu laiks, kad apkārt valda piparkūku un mandarīnu smarža, ir jāizmanto, lai atkal saprastu vārda *laime* spēku.

Es aicinu Tev arī atrast iespēju kādam palīdzēt, jo Tava palīdzība ir nepieciešama. Un reizēm tas nav daudz: kāda jauka kartīte ar mīļiem vārdiem, kāds gaišs smaids grūtā brīdī vai vienkārši tavš plecs otram. Radi un vairo prieku, ja Tev ir iespēja. Centies saskatīt skaisto, jo tā ir visur. Un varbūt tas, ko Tu dosi otram, nebūs pats dārgākais vai labākais, bet svarīgs būs prieks un smaids otra sejā, jo galvenais nav tas, ko mēs darām, bet kā un ar kādu motivāciju.

Apstājies taču uz mirkli un pacel galvu augšup – cik brīnišķīgs tas brīdis, kad seju aizskar pirmās sniega pārslas un mājās tiek vesta eglīte, kad kārtējo reizi uz galda parādās tie paši mandarīni un smaržīgās piparkūkas, un brīdis, kurā mēs aptveram, ka raugāties uz cilvēkiem citādāk. Kad laimes uzplūdā mūsu seju izdaiļo smaids un sirds kļūst līksma. Neļauj paskriet šim laikam sev garām, esi daļa no tā.

Anette Vasarāja, 12.5

INTERVIJAS

INTERVIJA AR ĀVG TAUTAS DEJU KOLEKTĪVA „VAINAGS” VADĪTĀJU ZIGRĪDU TEIVĀNI

Pavisam nesen, 7. decembrī, Āvg tautas deju kolektīvs "Vainags" ieguvis balvu. Kas tā par balvu?

Ideja līdzīga kā Oskara balvas pasniegšanā (smejas), ir vairākas nominācijas pa nozarēm – mūzikā, dejā un citām jauniešu interešu grupām -, un "Vainags" kļuva par vienienu no trijiem laureātiem dejas nozarē par augstu māksliniecisko sniegumu šajā gadā.

Kādiem? Kādi ir spilgtākie pēdējo gadu notikumi "Vainaga" radošajā daiļradē?

2008. gadā Latvijas Republikas proklamēšanas 90. gadadienai piedalījāties pasākumā "Vilksim košu zelta jostu" un Ginesa rekorda "Garākā Deja" uzstādīšanā, dalība Latvijas Vispārējo dziesmu un deju svētku atklāšanas koncertā Mežaparkā un deju lielkoncertā "Izdejojot laiku", dalība Starptautiskajā mūzikas un deju festivālā Sidmoušā, Lielbritānijā, 2009. gadā piedalījāties Rīgas deju svētkos "Vedam danci šovakar", 2010. gadā bijām X Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku atklāšanas pasākumā un deju lielkoncertā "Deja kāpj debesīs". Šis gads arī ir bijis notikumiem bagāts, jo iedalījāties Latvijas konsulāta atklāšanas pasākumos Slovākijā, no kura esam saņēmuši arī pateicības vēstuli, Rīgas 810 gadu lielkoncertā un "Vainaga" 30 gadu jubilejas koncertā.

Kā pagāja Jūsu 30 darba gadu sumināšanas koncerts?

koncerts izdevās ļoti labs, man ir prieks, ka šajā koncertā piedalījās daudzi bijušie deju tautas kolektīvu dalībnieki, kas ir ļoti liels panākums. Man bija vēlme parādīt deju tautas kolektīvu mīlestību, cieņu pret deju, domāju, ka tas izdevās un koncerta gaitā pieminēt spilgtākos kolektīvu deju tautas kolektīvus no visām paaudzēm. Koncerta nosaukums bija "visas puķes vainagā", jo es vienmēr esmu uzskatījusi, ka katrs deju tautas kolektīvs, kurš atnāk uz kolektīvu, ka viņš šeit darbojoties uzplaukst kā krāšņā puķe, ka katrs ir citāds un šis dažādās, klorītās personības lika un liek uzplaukt "Vainagam".

Pēc kādiem kritērijiem notika koncerta deju izvēle?

Viena daļa no dejām bija deju tautas kolektīvu mīlas, bet dažas tika iestudētas no jauna speciāli šim koncertam. Lai neatgādinātu iepriekšējos jubilejas koncertus no dažām dejām nācās atsāties, kā "Govju kazāks", "Audēju deja", "Jumalo".

Vai nav mazliet sāpīgi, ka katru gadu jāšķiras no tiem, kas pabeiguši skolu?

Vairāk sāp tas, ka mums ir ļoti liela skola, bet diezgan maz ir to, kas deju skolas tautas deju kolektīvā. Esmu priecīga par katru, kas sadūšojas ienākt uz nodarbībām zālē: it īpaši par puišiem. (smejas) Bet tā ir skolu kolektīvu specifika, katru gadu sastāvs mainās un katru gadu kolektīvs jāsāk veidot no jauna, un ir grūti, jo, pirmkārt, labākie deju tautas kolektīvu dalībnieki ir aizgājuši un, otrkārt, jāpanāk, lai deju tautas kolektīvu dalībnieki laikā tuvinās pieredzējušo deju tautas kolektīvu līmenim... Bet prieks redzēt, ka daudzi bijušie audzēkņi turpina deju labākajos Latvijas tautas deju ansambļos: "Dancī", "Rotaļā", "Daiļradē", "Teiksmā", "Gatvē", "Līgo" un citos.

Kādi tālākie darbības plāni?

Nav pagājis ne mēnesis kopš jubilejas koncerta, kad jau jāpiedalās 9. decembra Rīgas pilsētas skolu deju kolektīvu skatē VEF kultūras pilī. Un jāķeras pie darba, jo jāsāk gatavoties 2013. gada Dziesmu un deju svētkiem, kuros kolektīvs piedalās B. grupā un jāiestudē 6 dejas. Tāpat plānojam doties pie draugiem dažādās Latvijas pilsētās. Un varbūt sasparosīsimies dalībai kādam starptautiskam

pasākumam, jo kolektīvs ir iecienījis un bieži ir devies uz ārzemēm: Spāniju, Angliju, Krieviju, Norvēģiju, Poliju, 2x Itāliju, Poliju, Bulgāriju, Holande, Turciju, Slovākiju un citām.

Kāpēc Jums dejošana ir būtiska?

Deja ir prieks! Un tie cilvēki, kuri dejo ir skaistāki un laimīgāki par citiem un ja nu es kādu šajā skolā tiešām mīlu, tad tie ir "Vainaga" dejojāji – visi kopā un katrs atsevišķi... Viņi atspoguļo manus darba rezultātus, un es savu darbu mīlu!

Komentārs. Dejojot – tas ir viens no veidiem, kā veidot personību, jo tā prasa gan disciplīnu, atdevi, pakļaušanu sevi vadītājam, gan garīguma attīstīšanu. Dejošana man ir iemācījusi būtisku atziņu – nekad nenovērtēt par zemu cilvēka spēju mainīties. Pirms astoņiem gadiem, kad sāku dejojot, man bija vājas prasmes, bet lēnā, sevi izzinošā ceļā, esmu atskārtis, ka dejošana ir kas vairāk par sviedriem, prieka un bēdu asarām, gaviļēm, sakāves sajūtu un neskaitāmajiem aplausiem – tā ir ziedošanās. Jebkurai sviedru lāsei bija jēga, ja tā ir devusi prieku skatītājam, kas, man kā dejojājam, ir pašmērķis.

Intervēja Valters Spāre, 12.5

INTERVIJA AR ĀVG ABSOLVENTU JĀNI PEISENIEKU (KARJERAS DIENA 2011)

Karjeras dienas ietvaros skolā viesojas ĀVG 2010. gada absolvents Jānis Peisenieks. Noķert Jāni šajā dienā nav viegli, jo visi grib ar viņu aprunāties, gan skolēni, gan skolotāji. Bet uz interviju Jānis nav jāpierunā, viņš piekrīt uzreiz. Ko gan citu viņš var atbildēt kā ĀVG skolēnu pašpārvaldes pirmais prezidents?

Kā ir atgriezies skolā un kas, tavuprāt, ir mainījies, kopš esi absolvējis skolu?

Dīvaini. Nekas daudz, šķiet, šeit nav mainījies. Lai gan ir... cilvēki mainījušies! Gan puīši, gan meitenes ir kļuvušas garākas augumā. Ja sava gada absolventu vidū es biju milzis, tad tagad desmitās klases skolēni ir vēl garāki par mani!

Tu biji pirmais ĀVĢ skolēnu pašpārvaldes prezidents, kā tu vērtē šobrīd pašpārvaldē notiekošo?

Domāju, ka pašpārvaldes vadībā ir ļoti aktīvi cilvēki. Neesmu tik labi informēts par to, kā rit pašpārvaldes darbība, bet esmu priecīgs, ka tāda vēl aizvien eksistē. Vispār būtu jauki kādreiz saņemt arī kādu informāciju par skolā notiekošo, ja kāds atsūtītu kādu vēstuli vai rakstu. Bet tiešām gandarījums, ka pašpārvalde veic savu funkciju, jo es un mani domubiedri to aizsākām.

Jau divus gadus esi pilntiesīgs students. Vai arī universitātes sociālajā dzīvē iesaisties tikpat aktīvi, kā ģimnāzijas laikā?

Jā! Tieši šodien universitātē ir studentu pašpārvaldes vēlēšanas, kurās kandidēju arī es.

Kādam amatam tu esi izvirzījis savu kandidatūru?

Es pretendēju uz izglītības šefa amatu. Tas ir, es palīdzēšu studentiem un aizstāvēšu viņu intereses izglītības jomā.

Kur izvēlēties turpināt savu izglītību pēc ĀVĢ absolvēšanas?

Es studēju Latvijas Universitātes Datorikas fakultātē.

Kā un kad tu saprati, ka tieši IT joma ir tavs lauciņš? Vai tavu izvēli karjeras jautājumā iespaidoja arī izvēlētais novirziens ĀVĢ?

Nē, jau sen zināju, ka tieši šī joma ir man piemērota. Bet ĀVĢ bija man vajadzīgais pakāpiens ceļā uz šo mērķi.

Bet savu ceļu līdz mērķim tu jau sāki skolas laikā, kas bija tavi pirmie sasniegumi, strādājot šajā jomā?

15 gadu vecumā izdomāju, ka vasarā gribu strādāt bankā. Šī vēlme veiksmīgi realizējās un sāku strādāt bankā par tehniķi. Lai gan biju vēl tikai tehniķis, praksē jau biju apguvis programmētāja pienākumus un strādāju tieši programmētāja darbu.

Vai arī tagad turpini apvienot darbu ar mācībām?

Jā, arī tagad strādāju tajā pašā jomā, bet jau citā darba vietā.

Ar ko saistās tavas spilgtākās atmiņas no laika, kad mācījies ĀVĢ?

Viennozīmīgi ar Mariju Brazovsku un pirmo kora mēģinājumu, kurā tiku pārdēvēts par divmetrīgo nulli (sīrsnīgi smejas). Tad vēl atceros arī pirmo reizi, kad skolotāja Anita Vanaga mani nosauca par priekšnieku, kad tikko biju ievēlēts par pašpārvaldes prezidentu. Tas tajā laikā šķita kas ļoti iespaidīgs. Kopumā par ĀVĢ man palikušas tikai labas atmiņas.

(Interviju pārtrauc tikko pieminētā skolotāja Anita Vanaga, kura, ieraudzījusi Jāni, atplaukst smaidā un saka, ka viņas nagos tagad esot arī jaunākais Peisinieku dzimtas pārstāvis.)

Tātad tavs brālēns arī mācās mūsu skolā. Vai viņš jau izvēlēties sev tuvāko novirzienu?

Droši vien, ka būs tāds pats fizmats kā es. Mēs visi ģimenē esam vairāk vai mazāk saistīti ar fiziku. Brālis un es – abi esam pabeiguši ĀVĢ fiziku klasi; abi mani vecāki ir pabeiguši LU fizmatu. Visa ģimenīte ar matemātiski-didaktisku ievirzi (smejas).

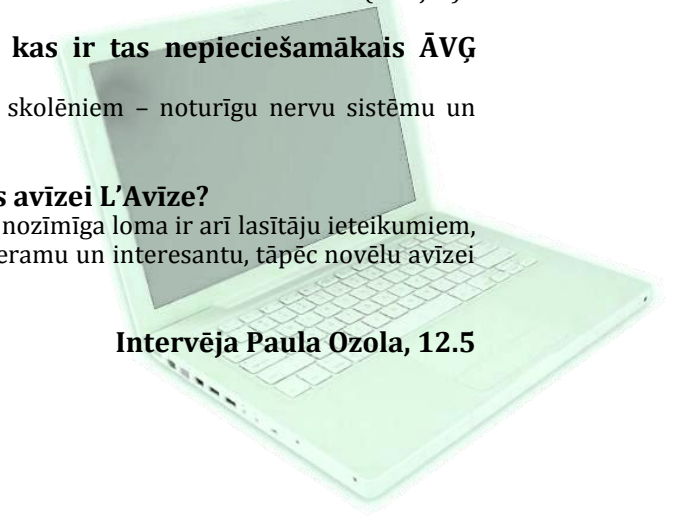
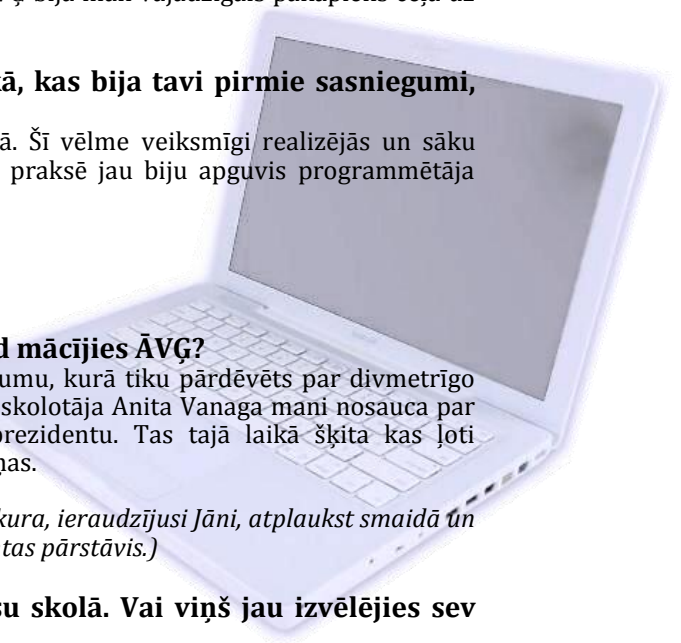
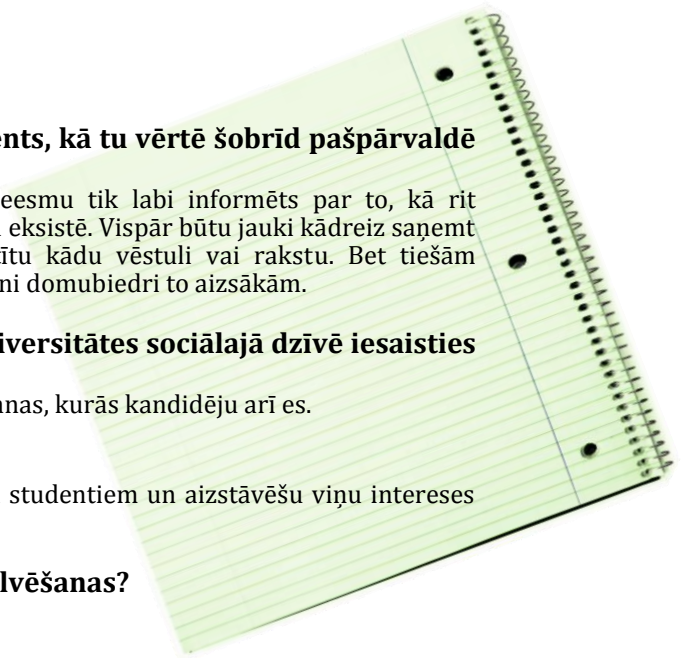
Atskatoties uz savu skolas laiku, kas ir tas nepieciešamākais ĀVĢ skolēnam?

Izturība! Bet šī gada divpadsmito klašu skolēniem – noturīgu nervu sistēmu un stipras kafijas krājumus!

Tavs vēlējums jaunajai skolas avīzei L'Avīze?

Vēlu tai intelligentus lasītājus! Ļoti nozīmīga loma ir arī lasītāju ieteikumiem, tie palīdz veidot avīzi viegli uztveramu un interesantu, tāpēc novēlu avīzei arī aktīvus lasītājus!

Intervēja Paula Ozola, 12.5

“PIEKTDIENAS PROJEKTS”

Iveta Ratinīka ikvienam mūsu skolas skolēnam ir pazīstama kā latviešu valodas un literatūras skolotāja, taču nebūt kā tradicionāla skolotāja. Skolotājai Ratinīkai ir savs citāds skatījums gan uz mācību procesa organizēšanu, gan uz literatūru kopumā. Nozīmīgi ir pieminēt arī to, ka Iveta nav tikai „profesionāla” literatūras lasītāja, bet arī dzejniece, kas ļauj uz literatūru paraudzīties no atšķirīgiem skatupunktiem. Par skolotājas citādo redzējumu attiecībā uz literatūras tekstu pasniegšanu skolēniem liecina viņas iniciatīva veidot projektu, ko pati dēvē par „piektdienas projektu”.

Projekts tika veidots Inovācijas balvas izglītībā ietvaros, lai pierādītu to, ka literatūras mācību stundas var būt arī citādākas, daudz radošākas. Ideja nepalika nepamanīta, jo I. Ratinīka saņēma UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas specbalvu un simpātiju balvu un tagad ik piektdienu ceļo pa Latvijas skolām, apspriežot ar audzēkņiem literatūru.

Kā galveno projekta mērķi skolotāja nosauc, protams, literatūras popularizēšanu, kura līdz ar centralizēto eksāmenu satura izmaiņām tiek apdraudēta, jo daļēji literatūras teksta interpretācijas izņemšana no CE satura ietekmē literatūras teorijas apgūšanu, uz kuru vairs netiks pievērsta tik liela uzmanība. Projekts sniedz arī iespēju skolotājiem savstarpēji mainīties ar pieredzi un metodiskajiem materiāliem, kā arī sniedz ikvienam iespēju runāt par to tēmu, kas pašam ir vistuvākā un viesaistošākā.

Projekta ietvaros tiek pildīti dažādi uzdevumi, kas prasa gan radošumu, gan arī teksta izpratni. Tiek runāts par dažādu laiku tekstiem, tādējādi mudinot skolēnus uz teksta izpratni gan satura, gan arī formas ziņā, kas ir neatņemama teksta sastāvdaļa.

Būtiski ir tas, ka šis skolotājas Ivetas Ratinīkas organizētais „piektdienas projekts” parāda literatūru kā unikālu mākslas veidu, kuram ir visciešākā saikne ar valodu, kura savukārt ir neatņemama kultūras sastāvdaļa un veidotāja, tādēļ ir prieks, ka ir kāds, kura uzdrīkstēšanās veicina gan literatūras, gan kultūras popularizēšanu jauniešu vidū.

Kaspars Ņesterovs, 12.5

CIEMIŅŠ

Trešdien, 14. decembrī, skolas literāti pulcējās mūzikas kabinetā uz tikšanos ar rakstnieci Ingu Žoludi, kas ir ar Fulbraita stipendiju studējusi ASV, kuras teksti izmantoti centralizētajos eksāmenos un kas saņēmusi ES balvu literatūrā.

Kā Jūs visvairāk vilina rakstīt, kas rakstīšanas procesā ir pats patīkamākais?

Rakstīšana ir katru reizi neatkārtojams process, rakstot katru darbu tas ir citāds. Nav rutīnas vai garlaicības, katrs teksts pārsteidz mani pašu, jo dažbrīd rakstīšanas sākumā pat es nezinu, ar ko tas beigsies. Pats patīkamākais ir, ka teksts „iet uz priekšu”, rakstās, ka nav jāpiedzīvo brīži, kad nevar parakstīt.

Kādas bija sajūtas, saņemot Fulbraita stipendiju?

Liels pārsteigums, lepnums, prieks. Bet šīs sajūtas pavadīja pārdomas, vai tiešām vēlos doties uz ASV, lai pavadītu tur veselū mācību gadu... dažbrīd nebiju par to pārliecināta. Jebkuru sasniegumu, balvu un tamlīdzīgu atzinību pavada arī ēnas puse, ir pietiekami daudz pienākumu, ko tās uzliek, un negatīvu pieredzi un vilšanos, ko tās nes. Droši vien tikai no malas tas viss izskatās kā medusmaize. Un šie sasniegumu brīži ir tik īsi, lielākoties ilgst tikai apmēram vienu dienu – šķiet Endijs Vorhols teica, ka desmit minūtes slavens var būt jebkurš. Tad ir jābēdz atkal dzīvot sava ikdienā, kuras galvenā vērtība ir līdzsvars, bet ikviens liels pavērsiens dzīvē izsit no līdzsvara. Tā ir nestandarta situācija, kurā nonākam, tāpēc arī tie spilgtie cilvēki ļoti bieži „sadeg”.

Par ko būs Jūsu nākamā grāmata?

Tas būs romāns par trijām galvenajām varonēm, caur kuru stāstiem iztirzāta vecāku un bērnu piesaistes tēma, ko pavada mītiski elementi, dažbrīd maģiskā reālisma elementi, tiek aplūkoti dažādi laikmeti, beigās mēs nonākam mūsdienās – daudz sirreālākā vietā un laikā nekā tas mums šķiet reālajā dzīvē.

Kāpēc tapa "Silta zeme"?

Mani iedrošināja rakstīt romānu, tā nu es tam ķēros klāt un uzrakstīju Siltu zemi. Tas bija loģiski, tas bija liktenis.

Ko Jūs ieteiktu jaunažiem rakstniekiem, kas vēl sēž skolas solos un meklē savu vietu starp literātiem?

Rakstīt bieži, pēc iespējas vairāk, daudz, par spīti kritikai turpināt rakstīt. Vērtīgākā atziņa, ko pati esmu saņēmusi, - ja tu turpināsi cītīgi rakstīt, agri vai vēlū tavi teksti kļūs labi.

Intervēja Anna Selecka, 12.5

AEROBIKA 2011

ĀVG skolēniem vēl svaigā atmiņā apgūtie deju soļi un mūzikas ritmi, kas 2011. gada 14. decembrī izskanēja jaunajā skolas sporta zālē. Nedēļām ilgi skolēni gatavojās, veidojot tērpus, mācoties deju soļus, smagi svīstot mēģinājumos un cītīgi atprasoties no mācību stundām, lai izveidotu vislabāko priekšnesumu aerobikas konkursam.

Milzīgais darbs, kas tika ieguldīts, ir atalgojies. Goda pjedestāla vietas ir sadalītas un galvenie vaininieki atklāj dažādus noslēpumus un knifinus, kas palīdzēja nonākt līdz augsti godalgotajām vietām.

Kā noritēja mēģinājumi?

-12.5 trenere Simona Borovika (S.B.) Bija stipri jāpacenšas, bet rezultāts attaisno pūles. Visi klausījās aizrādījumos un centās, cik vien spēja.

-12.6 konsultante deju soļu apguvē Alina Sīle (A.S.) Mēģinājumi noritēja ļoti labi, darījām visu laicīgi, tāpēc priekšnesumu izveidojām bez steigas, apdomājot dažādas nianšes. Mēs atbalstījām viens otru un spējām visi savākties kopā uz katru mēģinājumu.

-12.1 galvenais koordinators Anastasija Tjarve (A.T.) Mēģinājumi noritēja samērā labi. Bija nedaudz jāpaklīdz, bet šogad piedalījās tikai tie, kuri tiešām vēlējās piedalīties, līdz ar to īpašu problēmu nebija.

Vai klase bija atsaucīga, aktīvi piedalījās mēģinājumos, dalījās ar ieteikumiem, idejām?

-S.B. Jā, bija viegli sarunāt mēģinājumu laiku un vietu. Klase aktīvi piedalījās tērpu izveidē, kā arī izteica savu viedokli par kustībām (ko uzlabot vai kā mazliet pieslīpēt, lai pēc iespējas precīzāk spētu tās izpildīt).

-A.S. Jā, klase bija ļoti atsaucīga, un gandrīz katram bija kāda laba ideja, ko ieteikt. Centāmies viens otru uzklausi un, saliekot kopā visu ieteikto, izveidojām ļoti labu uzstāšanos.

-A.T. Jā, pavisam noteikti! Šogad es ļāvu saviem klasesbiedriem vaļu un to nemaz nenožēloju. Viņiem bija daudz foršu ideju, kuras arī realizējām.. Mēģinājumos lielākoties bija visi, kam jābūt.

Vai klases audzinātājs/-a atbalstīja aktīvu gatavošanos konkursam?

-S.B. Ļaušana dejot audzinātāja stundās ir lielākā pretimnākšana.

-A.S. Mūsu klases audzinātāja noteikti atbalstīja aktīvu darbošanos un brīžiem prasīja no mums vairāk, kā pašiem gribējās darīt, bet tas palīdzēja visu izdarīt laicīgi, lai nebūtu lieku uztraukumu pēdējā dienā.

-A.T. Klases audzinātājs ik pa brīdim apjautājās, kā iet, cik tālu esam tikuši, arī ļāva savas stundas izmantot mēģinājumiem.

Kādas bija sajūtas pirms un pēc uzstāšanās?

-S.B. Pirms uzstāšanās pārņēma liels lampu drudzis, bet pēc uzstāšanās klase saprata, ka esam izdarījuši visu, kas bija mūsu spēkos.

-A.S. Pirms uzstāšanās tomēr bija daži sīkumi, kas bija jāizdara, un mums gadījās arī maza nelaime - stundu pirms konkursa sākuma viena no mūsu klases meitenēm izmežģīja potīti, tāpēc nācās mazliet pārveidot priekšnesumu. Tas mazliet palielināja uztraukumu, bet beigās bijām gandarīti par paveikto, jo, pēc mūsu domām, nodejojām tik labi, cik varējām.

-A.T. Pirms uzstāšanās... Jāsaka, ka visi jau tad bijām gandarīti par paveikto, bet pēc uzstāšanās pārņēma milzīgs prieks, jo bijām visi kopīgi strādājuši pie dejas. Priecājamies, ka beidzot izdevās panākt to, ko vēlējāmies!

Vai bija kaut kas, ko, jūsuprāt, varējāt izdarīt labāk?

-**S.B.** Protams, varēja būt mazliet vairāk laika, lai dejas būtu sinhronāka un soļi precīzāk izpildīti.

-**A.S.** Noteikti - nē. Mēs izdarījām visu, kas bija mūsu spēkos, un jūtamies priecīgi, ka viss izdevās tik labi.

-**A.T.** Protams! Tā tas vienmēr bijis, ir un būs. Tomēr, ņemot vērā to, ka šajā gadā, salīdzinot ar citiem gadiem, bija maz mēģinājumu (toties kvalitatīvi), esam apmierināti ar sasniegto.

Kā paši vērtējat savu uzstāšanos?

-**S.B.** Famous!!! Es ļoti lepojos ar savu klasi, ka tieši pēdējā skolas gadā varējām sasniegt tādus rezultātus. Tas mums visiem bija lielisks piedzīvojums, kuru vēl ilgi neaizmirsīsim!

-**A.S.** Lai arī ieguvām 3. vietu, sirdīs esam čempioni un lepojamies ar to, ko esam paveikuši.

-**A.T.** Varēja būt labāk. Arī es pati varēju dejojot ar lielāku atdevi, taču cerētais bija panākts - mēs pārsteidzām publiku! Kā arī uzskatu, ka dejojām pietiekami sinhroni, par ko jāpateicas maniem klasesbiedriem!

Kurus uzskatījāt par saviem sīvakajiem konkurentiem?

-**S.B.** Šogad visi 12-tie bija kārtīgi pacentušies, un līdz pašam konkursa beigām nezinājām, kurš ir uzvarētājs.

-**A.S.** Pēc mūsu domām, konkurentu mums nebija, jo mūsu mērķis nebija uzvarēt, bet gan vienkārši piedalīties un labi pavadīt laiku kopā ar klasi. Dejojām no sirds un ar prieku acīs.

-**A.T.** Kā parasti - tagadējie 12.6! Pārējo klašu dejas pirmo reizi redzēju tikai jau paša konkursa laikā.

Kādi ieteikumi nākamajiem dejojājiem, ceļā pretim goda pjedestālam?

-**S.B.** Lai dejas būtu lieliskas, ir jāievēro trīs pamatlikumi: kustības, zīmējumi, emocijas! Ja viss šis būs, uzvara ir garantēta. Bet, manuprāt, emocijas ir pats svarīgākais. Ja acis mirdz, seja staro un kustības ir bez piepūles un liekas piedomāšanas, tad skatītājam ir interesanti vērot priekšnesumu, ja pat gadās kāda ķibe dejojot.

Veiksmi nākamajos gados!

-**A.S.** Neuztveriet aerobiku kā obligātu pienākumu, bet gan kā jautru pasākumu un viss izdosies!

-**A.T.** Neņemiet pārāk sarežģītas kustības - labāk vienkāršāk, bet vienādāk; dejojot ielieciet visu, ko vien varat, visas savas emocijas; pārdomājiet, ko vēlaties pateikt ar kustībām un pašu priekšnesumu. Arī nav labi, ja ir malā stāvētāji - lai tie, kas mazāk dežo, arī malā būdami, kaut ko dara. Bet kopumā ļoti daudz ir atkarīgs no klases saliedētības - bez strīdiem neiztikt, bet, ja katrs būs dejis ielicis kaut ko no sevis, katrs dejojājs uzreiz citādi, augstāk, novērtēs kopīgo deju.

Intervēja Karīna Šķestere, 12.5

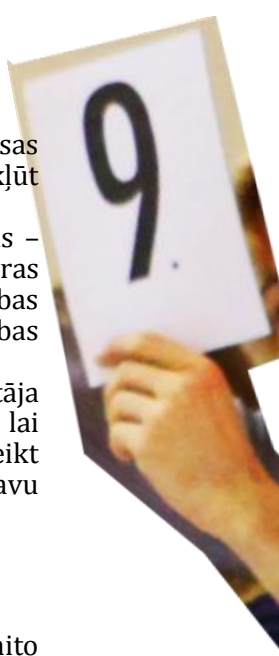
Sporta skolotājas Ingas Ozoliņas viedoklis

"Šis aerobikas festivāls pārsteidza ar lielo dalībnieku skaitu - piedalījās visas klases. Turklāt šoreiz starp dalībniekiem varēja manīt arī vairāk puīšu seju kā parasti. Aerobikas konkurss kopš tā izveidošanas ir ievērojami attīstījies, kļuvis profesionālāks. Priekšnesumi ieguvuši vairāk teatrālu raksturu. Katrs no tiem ietver kādu stāstu. Tā vairs nav tikai aerobika, tas ir arī šovs.

Kā skatītājs varu teikt, ka būtiskākais ir aerobikas izpildījums. Kustības var būt arī ļoti vienkāršas, taču, ja tās ir izkoptas un dejojāji tās var sinhroni izpildīt, tās var panākt maksimālu efektu. Sarežģītas kustības, ja dejojāji tās nevar izpildīt, aerobikā labāk nemaz neietvert. Ja dejojājs ir pārliecināts par sevi, savām kustībām, tas atspoguļojas arī viņa sejā - acis iegūst mirdzumu un tajās iedegas dzirkstelīte. Ja dejojājs pārzina savu deju un soļus,

tad deja var kļūt par patiesu prieku un baudu. To var patiešām izdejot, ietverot tajā visas emocijas un atklājot iekšējos pārdzīvojumus. Tad tie vairs nav tikai soļi, tā patiešām var kļūt par deju.

Aerobika ir arī klasi vienojošs pasākums. Prieks tajā redzēt aktīvi iesaistāties visus – cits garāks, cits īsāks, kāds kustīgāks, kāds stīvāks – taču visi var dejot. Protams, katras klases labākie dejojotāji nenoliedzami izceļas. Taču aerobikā kā skatītājam vairāk gribas redzēt klasi kopumā, ne atsevišķos solo priekšnesumos. Tieši klases kopības un vienotības izjūta piešķir aerobikai tās īsto nozīmi un vērtību.

Dejas panākumos būtiska nozīme ir vadītājam – tie lielā mērā atkarīgi no šī vadītāja spējas organizēt dejas apguves procesu. Turklāt tas prasa lielu pacietību un meistarību, lai dejas soļus iemācītu arī pārējiem. Nākamajiem aerobikas vadītājiem varu novēlēt un ieteikt rūpīgi pārdomāt dejas plānu, iepriekš sagatavoties un tad pasniegt pārējai klasei gatavu dejas materiālu, tad arī dejas apguve virzīsies uz priekšu un tiks gūti panākumi.”

Žūrijas locekles, mākslas vingrotājas Daigas Lapīnas viedoklis

“Kā žūrijas locekle vērtēju un piedalos ĀVG aerobikas konkursā nu jau gandrīz desmito gadu. Ar Ingu Ozoliņu esam pazīstamas jau kopš bērnības, kad trenējāmies mākslas vingrošanā, vēlāk arī kopā stāvējām Olimpisko spēļu pirmajā rindā. Viņa mani arī paaicināja iesaistīties aerobikas konkursa vērtēšanā.

Atceroties iepriekšējos aerobikas gadus un tos salīdzinot ar šo gadu, nenoliedzami var vērot, ka šajos gados konkurss ir ievērojami audzis un izmainījies. Sākotnēji tajā vairāk bija vērojamas aerobikai raksturīgās, tradicionālās kustības un soļi. Tagad konkursā tiek izpildītas dažādas dejas: modernās, tautiskās. Deja kļuvusi daudzveidīgāka. Tā spēj pārsteigt skatītāju, jo katrai no tām ir sava sižetiskā līnija, katrai – savs šovs, pārsteiguma elements.

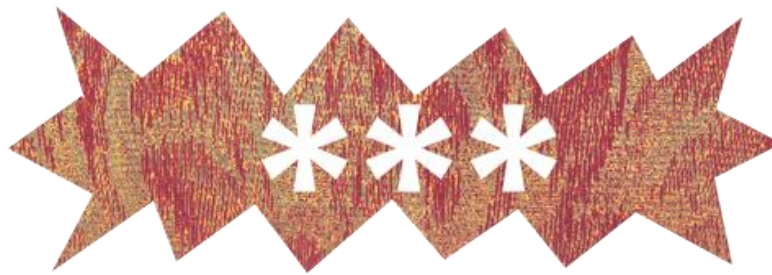
Liekas, ka dalībnieki vairāk sagatavoti šim pasākumam un pats konkurss kļuvis prestižāks un profesionālāks.

Kā žūrijas locekle vairāk uzmanības pievēršu dejas izpildījuma kvalitātei. Jo būtiskākais jau nav tas, cik tehniski vai fiziski sarežģīti izpildāma ir kāda konkrēta kustība, būtiskākā ir spēja šo kustību mākslinieciski skaisti izpildīt. Nav nozīmes apgūt sarežģītus dejas soļus, ja klase tos nevar vienoti izdejot. Protams, arī šovam ir liela nozīme un tas piesaista skatītāja uzmanību, ievēd skatītāju dejas stāstā. Taču tikai šovs, kura dalībnieki spēs vienlaicīgi un kvalitatīvi izpildīt kustības, nesīs arī panākumus.

Pārsteidzoši šogad arī bija redzēt aerobikā piedalāties tik daudz zēnu, kuri, salīdzinot ar citiem gadiem, šajā gadā tiešām bija ļoti aktīvi iesaistījušies. Atmiņā spēcīgi palicis kolhoza priekšnesums, arī 10.2 klases priekšnesums. Un nenoliedzami arī pirmās vietas ieguvēji – 12.5 klase.”

Intervēja Annija Freiberga, 12.5

Reiz sensenos laikos Sniegbaltajā karalistē tās valdnieks bargo ziemas saulgriežu priekšvakarā izsludināja neparastu vēsti, kas iepriekš nebija skārusi iedzīvotāju prātus. Ar karalistes galma puiku palīdzību pavisam ātri ziņojums sasniedza ikkatru mājokli, kas godam mīta starp apledojušajām ielām. Izplatoties valdnieka vārdiem, neizpratnē radušies čuksti pārvērtās kļūgās un, kamēr ģimenes pulcējās kamīnu priekšā un sāka svinīgi apspriest jauniegūtās vēstis, valdnieks nespēja valdīt smaidu, gaidot brīnumu pilno saulgriežu rītu!...

Gaismai austot, karalisti pārņēma nebijusi rosība, pavardi kūpēja un gaisā bija jūtams tik bagātīgs laimes uzplaisnījums, ka iedzīvotāji nu gan bija neizpratnē – vai tiešām pāris vārdi ļauj apjaust tik daudz sen aizmirstu lietu? Kādā no brīnuma pārņemtajām ēdamistabām tikko dzimuši piparkūku vīriņi bez apstājas čaloja ar oranžo brašuļu – mandarīnu – saimi, šķiet, runa bija par Sniegbaltās straujāko izaugsmi simt gadsimtu posmā un kā tas esot jāiemūžina...

Karalistes zelta pils, kas atradās kalna virsotnē, iekļaujot sevi pašā mājokļu vidū, jaunieviesto svētku rītā mirdzēja daudz krāšņāk, un valdnieks, nepievēršot itin nekādu uzmanību putenim, kas ik mirkli pieņēmas spēkā, jau atradās uz apsnigušā balkona, veroties darba un prieka pārņemtajos iedzīvotājos, kas, pēkšņas apskaidrības skavās krituši, nespēja valdīt mirdzumu acīs un siltumu sirdī. Valdnieks aizvien nebija izlaidis no rokām iepriekšējā vakarā izdoto pavēsti, un, lai gan tas bija vien nieka papīrs ar pāris neskaidrām tintes traipu pēdām, viņš pārlasīja to divdesmit ceturto reizi:

„Ak, mīlie, mīlie Sniegbaltās karalistes iedzīvotāji, vienmēr esmu jūs apbrīnojis! Cik bagātas saimes, cik veselīgas paaudzes, cik veiksmīgi ļaudis! Bet vai drīkstu jums ko pajautāt?

Kad jūs pēdējo reizi teicāt savam bērnam, brālim vai tēvam, ka viņš ir vislabākais bērns, brālis vai tēvs pasaulē? Kad jūs pēdējo reizi kopīgi sasēdāties ap rūpīgi klāto pusdienu galdu un pateicāties par to? Kad gan jūs pēdējo reizi esat sildījāt viens otra plaukstus karstā pavarda priekšā? Un vai esat maz apjautuši, cik daudz jums ir mācīts, cik daudz jums ir dots, cik daudz rūpju...

Es, Sniegbaltās karalistes valdnieks, pasludinu ziemas saulgriežus par kopā būšanas svētkiem! Es pasludinu šo par dienu un nakti, kad rūpēties, novērtēt un atcerēties!”

Priecīgus Ziemassvētkus!

Katrīna Biele, 12.5

KALENDĀRS

DECEMBRIS – JANVĀRIS

• Izglītojoša programma Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā Kārlim Padegam veltīto izstāžu ietvaros: "Padegs un dzīvesstils Rīgā 20. gadsimta 20.–30. gados" **no 12. novembra 2011. līdz 14. janvārim 2012.**

• **No 2011. gada 17. novembra līdz 2012. gada 5. februārim** Dekoratīvās mākslas un dizaina muzejā (Skārņu ielā 10/20, Rīgā) būs apskatāma Latvijas dekoratīvās mākslas un dizaina izstāde „Re-novācija”.

• Jauna izstāde galerijā DAUGAVA: 60., 70., 80., gadi. Darbi no privātām kolekcijām apskatāma **no 30.11.2011. – 14.01.2012.**

• Latvijas Okupācijas muzejā atklās izstādi „Rumbula. Nozieguma anatomija. 1941” **no 1. decembra 2011. līdz 2012. gada septembrim.**

• Starptautiskais Porcelāna Apgleznosšanas Simpozijs “KOPĀ 2011” - „TOGETHER 2011” - izstāde būs apskatāma **no 2. - 31. Decembrim**, Mākslas Salonā, Brīvības ielā 52.

• Larsa fon Trīra agrīnās filmas kinolektorijā TAS, KO TU NEDRĪKSTI NEZINĀT VII **14.**

Decembrī.

• Ģertrūdes iela 101a, izrāde Svētceļnieks, **19. decembris**, 18:00-19:00 (3-5Ls).

• Ģertrūdes iela 101a, izrāde Āda, **29. decembris**, 19:00-20:00 (3-5Ls).

• Rīgas Jaunais teātris – Ziedonis un Visums, **3., 4. janvāris**, 19:00 (5-20Ls).

• Rīgas Jaunais teātris – Jāņonkulis, **7. janvāris**, 19:00 (Izrāde notiek Mūzikas un teātra muzejā, Talsu ielā 1).

• **28.-30. decembris**, Latvijas Nacionālā opera, Vecgada koncerts

Anette
Vasarāja

vizuālais
noformējums

Katrīna
Lipska

Paula
Ozola

galvenā
redaktore

Laura
Kalnroze

korektore

Karīna
Šķestere

redakcija

Anna
Selecka

Valters
Spāre

Katrīna
Biele

Kaspars
Nesterovs

Annija
Freiberģa

LĪDZ NĀKAMAJAI REIZEI